

kaphat a nemzetközi események szóban forgó katonapolitikai háttéréről.

Menetszázad: Antológia

Ez a könyv már a nyolcadik a hazafias eszmék jegyében fogant, a magyar katonaeletet ábrázoló gyűjteményes kötetek sorában. Több mint egy évtizede indult el a páratlan kezdeményezés – a Honvédelmi Minisztérium és a Magyar Írószövetség pályázati felhívása – s azóta évről évre újabb, sikeres antológiák születnek.

E lírai-szépprózai antológia, amelyet Menetszázad címen bocsátottak az olvasók elé, már egy beérett, sikeres alkotó folyamat eredménye és mind tartalmi gazdaságát, mind művészi értékét tekintve az eddigieknél is nagyobb figyelmet érdemel. Az első olyan összeállítás, amely teljes egészében a mai magyar katonaeletről szól. Katonai szolgálat és magánélet, a beilleszkedés problémái, a civil életből hozott sérelmek utóhatásai, szökési kísérletek okai és következményei, a közösség jellemformáló ereje, s még számos érdekes, izgalmas, helyenként mulatságos szituáció tárul elénk, kitűnő karakterek sokaságán keresztül.

Ez a könyv a legigényesebb olvasók számára is maradandó élményt nyújt.

ÉVFORDULÓ

Kuba fegyveres erőinek napja

1956 december 2-án fiatalok maroknyi csoportja szállt partra Kubában, hogy megkezdje hazája felszabadítását Batista tábornok katonai diktatúrájának uralma alól. Fidel Castro és 82 társa egy 40 000 fős, jól fel-fegyverzett és kiképzett zsoldos hadsereg ellen vállalta a harcot, bízva a

kubai nép segítségével, legendás hazafias szabadságszeretetében. Azóta ez a felszabadító harc kezdetét jelölő decemberi nap, a kubai fegyveres erők születésnapjának ünnepévé vált.

A hadsereg és az 1961-ben, főleg belső karhatalmi feladatok megoldására létrehozott népi milícia a szorosan vett katonai feladatok mellett sajátos szerepet töltött be a társadalom életében. Ismert, hogy a harc kezdetén nem létezett forradalmi párt, az élcsapat szerepét a hadseregnek kellett betöltenie. Ezzel lényegében az egész nép egységének, összetartozásának megtestesítőjévé vált a fegyveres erő. Tetteikből, önként vállalt, nehéz hivatásukból fakad az a nagy tisztelet és szeretet, amellyel a kubai nép ma is körülvéshi katonáit.

1963, az általános hadkötelezettség bevezetésével, a Forradalmi Fegyveres Erők szervezetének megalakításával új szakasz kezdődött a hadsereg életében. Céltudatosra vált a hadsereg és a milícia felkészítése várható feladataik megoldására. 1970-ig az ismert kényszerítő okok hatására az ország mintegy 300 000 fős hadsereget volt kénytelen fegyverben tartani. Semmi sem igazolhatja jobban ennek a szükségességét, mint az a tény, hogy a hatvanas évek közepéig mintegy 5000 fegyveres akciót szerveztek és hajtottak végre Kuba ellen.

Természetes, hogy ez a nagy létszámú hadsereg rendkívüli módon igénybe vette az ország teherbíróképességét. Nem könnyített a gondokon az az intézkedés sem, hogy a katonákat bevonták a termelő munkába. A népgazdaság ugyan eredményesen teljesítette feladatait, de a kiképzés hiányokat szenvedett. Csak a gazdasági alap megerősödése a szocialista országok sokoldalú segítése jelentett megoldást. Ezek eredményeként sikerült a fegyverzet korszerűsítését, és ezzel

párhuzamosan 150 000 fő leszerelését végrehajtani.

A szervezeti változások utolsó szakaszában, 1976 novemberében módosították a katonai rendfokozatokat is. Megszűnt, a még a Felkelő Hadseregtől örökölt rangsorolás. Míg korábban az őrnagy volt a legmagasabb rendfokozat, most olyan tábornoki és más rendfokozatok kerültek bevezetés-

re, amelyeket más szocialista országok hadseregeiben is használnak.

Fegyverbarát, szocialista hadsereg jött létre, amely ma katonáinak, tisztjeinek, tábornokainak politikai szilárdságával, felkészültségével, korszerű fegyverzetével biztosítja a kubai nép békés építő munkájának.

(MHSZ Élet 1978. december.)